

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI TRZEBOSZ

Gmina Bojanowo

Powiat rawicki

Województwo wielkopolskie

Spis treści

Wstęp	3
1. Charakterystyka miejscowości	4
1. Rys historyczny	4
2. Inwentaryzacja zasobów – Trzebosz współcześnie	5
1. Podstawowe informacje.....	5
2. Infrastruktura i środowisko przyrodnicze.....	6
3. Zabytki.....	9
4. Ludność	11
3. Diagnoza możliwości rozwojowych sołectwa	11
4. Priorytety rozwojowe, cele, projekty.....	14
5. Plan działań	15
6. Harmonogram wdrażania planu.....	16
7. Zarządzanie planem	17

Wstęp

Plan Odnowy Miejscowości jest jednym z najważniejszych dokumentów związanych z planowaniem odnowy wsi, jej rozwoju oraz poprawy warunków pracy i życia mieszkańców. Sporządzenie i uchwalenie takiego aktu stanowi niezbędny warunek przy aplikowaniu o środki finansowe w ramach „Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013” działanie „Odnowa i rozwój wsi”.

Plan Odnowy Miejscowości ma pobudzić mieszkańców do wspólnego działania na rzecz Trzebosza. Plan jest dokumentem strategicznym, stworzonym przy znacznym udziale mieszkańców. Określa najważniejsze działania, które sami zainteresowani uznali za istotne dla swojej miejscowości, działania, które pomogą im rozwiązać problemy, pokonać bariery i osiągnąć stawiane sobie przez nich cele. Proponowane przedsięwzięcia mieszkańcy uznali za realne, możliwe do zrealizowania, przy założeniu także ich własnej aktywności oraz przy zaangażowaniu władz samorządowych Gminy Bojanowo. *Plan Odnowy Miejscowości* pozwolił także na uświadomienie sobie przez mieszkańców ich roli w tworzeniu pomysłów na własny rozwój i poprawę warunków życia.

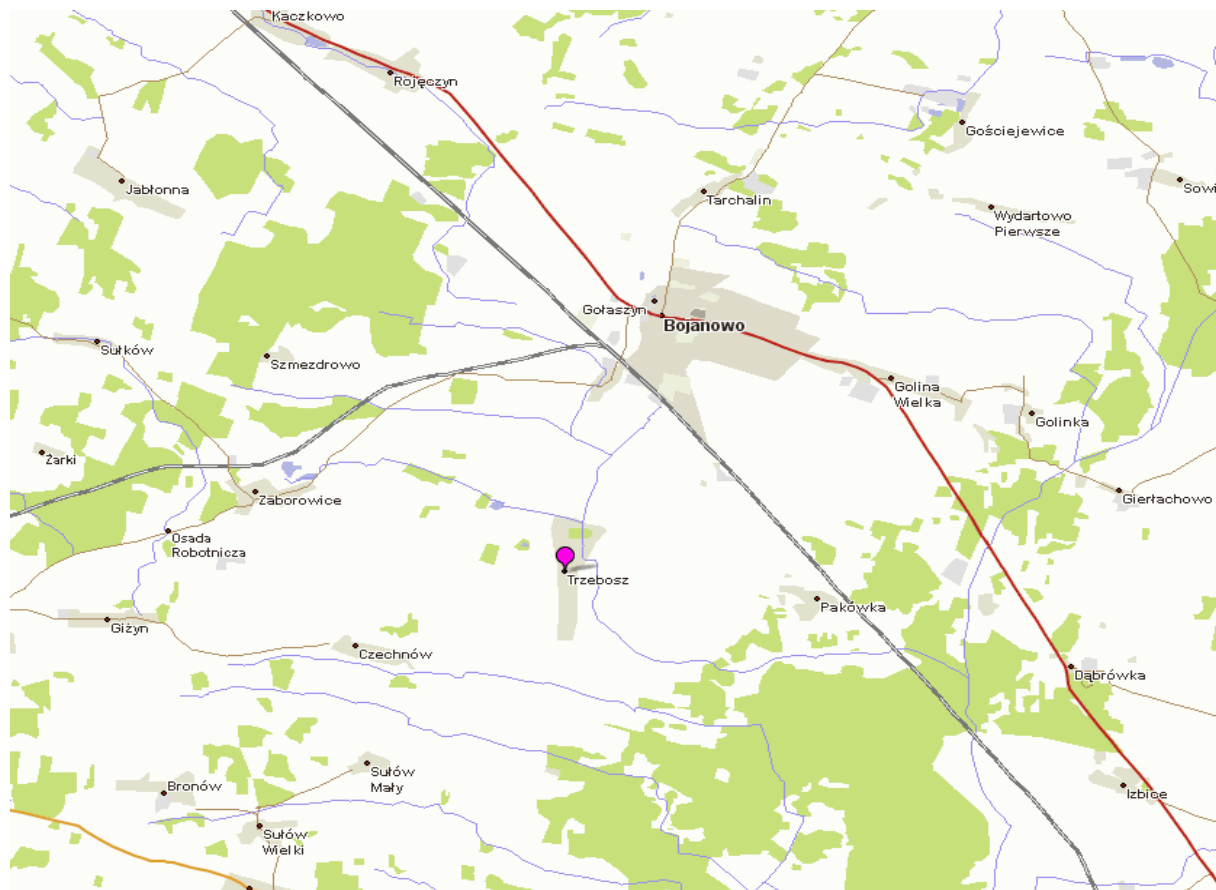
Plan Odnowy Miejscowości Trzebosz jest dokumentem otwartym a zapisane w nim zadania będą aktualizowane stosownie do zmieniających się uwarunkowań wewnętrznych jak i zewnętrznych, pojawiających się nowych możliwości oraz zmiany hierarchii priorytetów przyjętych przez Radę Miejską Bojanowa. Uwzględniane będą również nowe potrzeby zgłaszane przez mieszkańców, organizacje pozarządowe oraz sektor publiczny i prywatny.

1. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI TRZEBOSZ

Miejscowość Trzebosz (niemiecka nazwa Triebusch) położona jest w odległości 3 km na południe od miasta Bojanowa, w powiecie rawickim, w województwie wielkopolskim, poza głównymi ciągami komunikacyjnymi. Przez wieś przebiega droga powiatowa Bojanowo – Giżyn, co stanowi połączenie między miejscowością Trzebosz a miejscowościami zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz gminy.

Wieś i jej otoczenie odznacza się dużymi walorami krajobrazowymi. Skala, charakter, klimat urbanistyczny miejscowości warte są zachowania i kultywowania.

Poniższa mapa obrazuje położenie miejscowości Trzebosz w gminie Bojanowo.

1.1 Rys historyczny

W średniowieczu Trzebosz był osadą obronną usytuowaną w połowie drogi pomiędzy grodem kasztelańskim w Sądowli i Poniecu. W 1406 r. Trzebosz był lokowany przez Konrada III Oleśnickiego. W latach 1467-1531 należał do rodziny Wrobelwitz (Wroblewitz), od 1531 do 1593 do Bojanowskich – Trzeboskich. Pierwszym z Bojanowskich, który tu osiadł był Mikołaj – syn Andrzeja. To Andrzej Bojanowski w 1531 r. kupił Trzebosz od Kacpra

Wrobelwitz dla syna Mikołaja. Ten wznosił tutaj swoją siedzibę i jej relikty na pewno znajdują się w piwnicach pałacu. W 1593 r. Trzebosz nabył Baltazar v. Stosch. Następnie władał tu Melchior v. Stosch, od 1700 do 1760 r. rodzina v. Bothmer. W 1775 r. kupił Trzebosz Karol Sylwiusz Konigsdorff. Zmarł on w 1822 r., a gdy w następnym roku zmarł jego syn, w parku rezydencjonalnym wystawiono mauzoleum nad wejściem którego data 1823. W 1857 r. majątek nabył Karol v. Konigsdorff z innej linii. Jego żona była katoliczką i urządziła kaplicę w pałacu. Po śmierci żony (1863) Konigsdorff sprzedał Trzebosz Ottonowi Gustawowi Schullenburgowi, a jego córka w 1877 r. wniosła tenże majątek jako wiano hrabiemu Gunterowi Finek v. Finckenstein z Reitweinu. Trzebosz jako ordynacja był w posiadaniu Finckensteinów do okresu międzywojennego, kiedy to w ramach regulacji znalazła się w granicach państwa polskiego. W 1923 r. Trzebosz kupił hrabia Zygmunt Czarniecki z Dobrzyicy. Od 1945 r. majątek stał się własnością Skarbu Państwa, a pałac był użytkowany jako dom mieszkalny. Majątek w Trzeboszu podlegał w pewnym okresie pod Kombinat PGR Gościejewice, które planując remont wykwaterowało w latach 70-tych wszystkich mieszkańców i pałac stał pusty. Po 1992 r. przejęty został przez Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa w Poznaniu, która sprzedała pałac.

2. INWENTARYZACJA ZASOBÓW – TRZEBOSZ WSPÓLCZEŚNIE

2.1. Podstawowe informacje

Trzebosz liczy 77 numerów domów mieszkalnych, w tym dwa bloki – 8-rodzinny i 18-rodzinny. Jest też 5 budynków podworskich (w tym 3 przedwojenne czworaki). Wieś liczy obecnie 368 mieszkańców (stan na 31.12.2009 r.). Trzebosz to wieś o zabudowie zwartej. Budynki są przeważnie szczytem zwrócone do drogi. Dawniej był tutaj bruk, który przykryto asfaltem. Są tu budowle zabytkowe: pałac, kościół, plebania, kuźnia, mauzoleum w parku. Budynek szkoły zbudowany jest z czerwonej cegły klinkierowej. Najbliższe większe miejscowości to Bojanowo, Czechnów, Pakówka. Położenie to decyduje o bardzo malowniczych krajobrazach, atrakcyjności dla zamieszkania i wypoczynku.

Trzebosz to duża wieś o zabudowie ulicowej w części o układzie owalnicowym. Budynki mieszkalne w przewadze jednokondygnacyjne z wykorzystaniem poddasza z czerwonej cegły. Dachy spadziste pokryte dachówką ceramiczną. Nieliczne domy „kostki”. Pojedyncze budynki zdewastowane – ruiny. Liczne stawy we wsi. Na zachodniej stronie wioski w pewnym oddaleniu wznosi się kościół filialny p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej

z 1606 roku. Jest to budowla z kamienia o cechach renesansowych z wieżą kwadratową na podmurówce kamiennej, od połowy drewnianą – stan techniczny dobry. Cmentarz przykościelny otoczony wyremontowanym murem z jedną współcześnie odnowioną płytą, pozostałe stare płyty nagrobne złożone nieopodal muru. Wokół kościoła rosną okazałe lipy . Na cmentarzu wznosi się kaplica z początku XVIII w. Położenie folwarków na krańcach wsi. Zabudowa folwarczna w dobrym stanie technicznym, jeden z budynków gospodarczych (obora) o bardzo ciekawej elewacji, zniszczony – w złym stanie technicznym. Obok zespół pałacowo-parkowy w remoncie. Pałac jest budowlą późnobarokową z pierwszej połowy XVIII wieku.

Wieś Trzebosz spełnia funkcje: rolniczą, usługową oraz mieszkaniową

Na terenie miejscowości Trzebosz zarejestrowanych jest 5 podmiotów gospodarczych. Większość z nich to podmioty jednoosobowe. Spośród gospodarstw chłopskich tylko 28 utrzymuje się wyłącznie z pracy na roli. Inni z pracy zarobkowej, rent i emerytur oraz niewielkich działek przyzagrodowych, ale także działalnością pozarolniczą, często poza terenem miejscowości.

Tab.1. Podmioty gospodarcze z terenu miejscowości Trzebosz

Lp.	BRANŻA	ILOŚĆ PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH
1.	Budownictwo	1
2.	Pozostałe usługi	1
3.	Handel	3
Razem:		5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z Ewidencji działalności gospodarczej UM w Bojanowie.

2.2 Infrastruktura i środowisko przyrodnicze

Miejscowość Trzebosz podobnie jak cała gmina Bojanowo położone jest na Wysoczyźnie Leszczyńskiej w subregionie zwanym Wałem Bojanowskim o mało urozmaiconej i monotonnej rzeźbie terenu. Okoliczny krajobraz tworzą rozległe równiny. Występujące w okolicy zespoły leśne odznaczają się znaczną atrakcyjnością rekreacyjną (walory estetyczne i wartość zdrowotna, średnia lub duża odporność siedlisk na użytkowanie rekreacyjne, w większości małe zagrożenie przez erozję). W sąsiedztwie lasów występują urozmaicone powierzchnie łąkowe.

Gleby są tu dobre, gdyż 1/3 ziem uprawnych mieści się w klasach trzecich, a połowa w klasach czwartych. Spośród gospodarstw chłopskich tylko 28 utrzymuje się wyłącznie z pracy na roli inni z pracy zarobkowej, rent i emerytur oraz niewielkich działek przyzagrodowych.

Na terenie miejscowości funkcjonuje Szkoła Podstawowa Rejon obsługi: Trzebosz, Szemezdrowo, Pakówka, Zaborowice .

Budynek Szkoły Podstawowej w Trzeboszu

Na terenie miejscowości funkcjonuje także przedszkole. Jest to pierwsze powojenne przedszkole wiejskie na ziemi rawickiej, założone przez p. Kapelczak 1 kwietnia 1945 roku. Początki były bardzo trudne. Nowy administrator Bernard Kędzia systematycznie wspierał działalność przedszkola, przydzielając m.in. mąkę i mleko. Poświęcenie przedszkola nastąpiło 29 lipca 1945 roku, a dokonał tego nieżyjący już ks. proboszcz Zygmunt Pilawski. Zajęcia rozpoczynały się modlitwą. Dzieci przebywały w przedszkolu od 8⁰⁰ do 17⁰⁰. Wiosną 1946 roku p. Kapelczak przekazuje ster Irenie Chełmniak, która będzie kierowała przedszkolem do 1970 roku.

Po czym kierownictwo obejmuje absolwentka LPWP Krystyna Majchrzak, która pracuje i mieszka w obiekcie do 1980 roku do chwili przejęcia przedszkola przez Krystynę Przewłocką, przybyłą po ukończeniu Studium Wychowania Przedszkolnego w Lesznie.

W latach 1982 - 1985 zostaje przeprowadzony kapitalny remont obiektu, który podnosi standardy placówki (centralne ogrzewanie, pozyskanie pomieszczeń na blok żywieniowy, wzbogacenie wyposażenia oraz zmiana organizacji, m.in. wydłużenie czasu

funkcjonowania). Otwarto także drugi oddział, co musiało spowodować zwiększenie liczby personelu pedagogicznego oraz obsługowego. Wprowadzono trzy posiłki: śniadania, obiady i podwieczorki. Od września 1985 roku dodatkowo zostają dowożone dzieci z trzech wiosek: Zaborowic, Parłowic i Szemzdrowa.

Od września 1992 roku dołączono organizacyjnie trzeci oddział "O" mieszczący się w Czechnowie w byłej szkole podstawowej. Oddział ten funkcjonuje do 2000 roku, kiedy to zostaje zamknięty z powodu zbyt małej liczby dzieci, które od tego momentu są dowożone do oddziałów w Trzeboszu. W 2002 roku decyzją władzy samorządowej, organizacyjnie do Przedszkola w Trzeboszu zostają dołączone dwa były przedszkola z Goliny Wielkiej i Kawcza.

W takim kształcie, pod dyrekcją mgr Krystyny Przewłockiej, placówki funkcjonują do dnia dzisiejszego.

Budynek Przedszkola w Trzeboszu

Znaczącym pracodawcą na terenie miejscowości jest Gospodarstwo AGROVIT – zajmujące się produkcją rolniczą na znaczną skalę.

2.3 Zabytki

Zespół pałacowo-parkowy wraz z trzema folwarkami

Dzieje obecnego pałacu zaczynają się od r. 1712, kiedy to rozpoczęto jego budowę dla Juliusza Augusta von Bothmer. W połowie XIX wieku pałac był mocno zniszczony. Jego odbudową i częściowo przebudową zajął się hrabia Karol v. Königsdorff. Pałac jest późnobarokowy, murowany, otynkowany, piętrowy, podpiwniczony. Z projektowanego zapewne założenia z dwoma skrzydłami, zrealizowano budynek główny zwrócony frontem na północ i jedno skrzydło przylegające do niego pod kątem prostym od strony zachodniej. W fasadzie korpusu głównego występuje pozorny ryzalit zawierający wejście zwieńczone trójkątnym frontonem. Ściany są rozcłonkowane pilastrami. Korpus główny jest nakryty dachem czterospadowym dość wysokim; skrzydło też dachem czterospadowym, nieco niższym. Od 1998 r. trwa kapitalny remont pałacu.

Mauzoleum jest 6-cio boczną rotundą. Dowodem dawnej świetności jest kartusz z herbem rodowym Konigsdorffów. Budowla jest zdewastowana z zewnątrz i wewnątrz. Obecny prywatny właściciel pałacu i parku zabezpiecza mauzoleum przed dalszą dewastacją.

W parku nie brak starodrzewu. Pomnikami przyrody są tu 4 dęby szypułkowe.

Pałac w Trzeboszu po renowacji

Zespół kościelno–cmentarny wraz z najbliższym otoczeniem

Fundowany był w 1606 r. przez Melchiora v. Stosch z żoną Ewą Marianną (o czym świadczy tablica fundacyjna, znajdująca się przed wejściem do kościoła), zapewne na wcześniejszym założeniu XV-wiecznym, przy którym pewne prace (krypta) prowadził Mikołaj Bojanowski. Kościół był gruntownie odnawiany w 1855 i 1906 r. Autor projektu nie jest znany. Bryła kościoła ma cechy wczesnobarokowe, a wnętrze późno renesansowe. Świątynia jest murowana, na kamiennych fundamentach. Ściany są otynkowane. Kościół położony jest w środkowej części wsi, otoczony ceglany murem, w którym są dwie bramy, a od strony północnej furta. Przy północno-zachodnim narożniku jest murowana w cegle kaplica. Wieżba dachowa drewniana o konstrukcji ciesielskiej. Wieża kościoła jest ponad jego częścią zachodnią, na kamiennym otynkowanym podmurowaniu. Wykonana została z drewna z wyjątkiem ściany zachodniej - murowanej. Posiada drewniany baniasty hełm z dwoma prześwitami. Dach kościoła pokryty jest dachówką ceramiczną karpieńską, a hełm wieży blachą aluminiową. Drzwi wejściowe do kościoła są podwójne: zewnętrzne opierzone deskami profilowanymi, wewnętrzne wielopłycinowe. Drzwi z zakrystii do prezbiterium są deskowo-listwowe; drzwi z zewnątrz do zakrystii opierzone są deskami profilowanymi układanymi w jodełkę. Prezbiterium i nawa mają jednakową szerokość. W zachodniej części znajduje się chór muzyczny. W kruchcie jest dwukondygnacyjna empora.

Nad wejściem do kruchty znajdują się 3 kamienne płyty. Dwie skrajne przeniesione w XIX wieku z dawnego mauzoleum rodziny v. Stosch. Są to epitafia odnoszące się do Melchiora (lewa) oraz Ewy v. Gersdorff i Marianny Kreckwitz (prawa), z kartuszem herbowym u dołu każdej. Płyta środkowa z napisem dotyczy fundacji kościoła w 1606 r. przez Melchiora v. Stosch z kartuszem herbowym u dołu. W narożniku kruchty i prezbiterium drewniany krzyż.

Ołtarz główny, ambona i chrzcielnica są późnorenesansowe z początku XVII wieku, odnowione gruntownie w 1906 r. Ołtarz główny (z 1607 r.) rzeźbiony w formie tryptyku; w polu środkowym znajduje się płaskorzeźba Ostatniej Wieczery, ujęta dwiema kolumnkami nad którymi są figury Piotra i Pawła, zwieńczona gzymsem na kroksztynkach; pod polem środkowym są 4 kartusze z herbami rodzin śląskich. W polach skrzydeł od wewnątrz czterej ewangeliści, od zewnątrz wersety z Pisma św. i data 1607; w predelli znajduje się m. in. scena Zwiastowania, a w wysokim zwieńczeniu rzeźby Pasji, aniołów i Chrystusa Zmartwychwstałego. Ambona zdobiona jest figurkami 12 apostołów podtrzymywana przez anioła. Pochodząca z około 1607 r. chrzcielnica jest 6-cio boczna

ozdobiona ornamentem okuciowym, główkami aniołków i herbami Stosch i Kreckwitz. Epitafia: Juliusza Augusta v. Bothmer (zm. 1737) i jego żony Barbary Heleny (zm. 1738).

Kościół p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Trzeboszu

2.4 Ludność

Sołtysem wsi jest Krzysztof Przewłocki, a jego poprzednicy to: Piotr Gębiak, Henryk Chwastek, Edmund Jagodzick. Rada Sołecka od 2007 r. to: Adam Kołwa – Przewodniczący, członkowie – Henryk Chwastek, Tadeusz Gałka, Zbigniew Kazior, Arkadiusz Kwiecień.

W wiosce aktywnie działa OSP. W r. 2004 obchodziła ona swoje 80-Iecie. Prezesem jest Sławomir Górka, naczelnikiem Piotr Kruchowski. Są 3 drużyny strażackie: seniorów i 2 drużyny młodzieżowe – męska i żeńska. OSP dysponuje motopompą i sikawką konną z 1908 r. – nadal sprawną. Bierze ona udział w ogólnopolskich pokazach takiego sprzętu.

3. DIAGNOZA MOŻLIWOŚCI ROZWOJOWYCH SOŁECTWA.

*Podczas zebrań wiejskich poświęconych dyskusji nad **Planem Odnowy Miejscowości**, a także w ankietach, mieszkańcy miejscowości Trzebosz zwrócili uwagę na swoje atuty, silne strony, zauważając także słabości i zagrożenia.*

Przeprowadzenie tzw. analizy SWOT jest jednym z czynników umożliwiających podjęcie prawidłowej decyzji na podstawie posiadanych informacji. Umożliwia usystematyzowanie danych dotyczących projektu i podpowiada kierunki rozwiązań. Przeprowadzenie jej jest niezbędne do prawidłowej oceny sytuacji.

3.1. Silne strony - atuty rozwoju miejscowości

- atrakcyjne położenie w malowniczej okolicy,
- lokalizacja na terenie sołectwa świetlicy wiejskiej – ośrodka życia społecznego,
- dobre wyposażenie w podstawową infrastrukturę techniczną: wodociąg, sieci energetyczne, kanalizacja sanitarna, planowane nowe realizacje infrastrukturalne,
- bogata historia, znaczące walory kulturowe – zachowane zabytki, ciekawe miejsca, przyjazna skala urbanistyczna, zachowane tradycyjne budownictwo, okazy starodrzewia, posiadanie cennych obiektów wpisanych do rejestru: pałac, park, gorzelnia,
- duża atrakcyjność zasobów przyrodniczych w okolicy wsi, walorów turystycznych, wypoczynkowych oraz zasobów dziedzictwa kulturowego,
- możliwość zagospodarowania terenu w centrum miejscowości przy istniejącej świetlicy,
- podjęcie prac planistycznych – szansa na dalszy rozwój osadniczy miejscowości,
- walory krajobrazowe otoczenia oraz niewielka skala miejscowości – atrakcyjność osiedleńcza dla osób zmęczonych miejskością,
- dobra dostępność do usług na obszarze wsi i gminy,
- dobry stan techniczny budynku szkoły.

3.2. Słabe strony - czynniki ograniczające rozwój miejscowości

- niewystarczające zagospodarowanie terenów położonych w centrum miejscowości,
- występowanie zabudowy blokowej,
- niewystarczająca baza lokalowa dla potrzeb kulturalnych,
- słabe zainteresowanie rozwojem agroturystyki społeczeństwa lokalnego na obszarach wiejskich,
- brak odpowiedniej do potrzeb infrastruktury rekreacyjnej i sportowej dla młodzieży,
- niezadowalający stan oświetlenia dróg,
- brak łatwego i wygodnego dostępu do internetu,
- brak odpowiedniej infrastruktury turystycznej (oznakowanie tras, miejsc atrakcyjnych, tablice informacyjne, miejsca wypoczynku, mała gastronomia, miejsca noclegowe itp.),
- niezadowalający stan techniczny lokalnych zabytków,

- niewystarczająca promocja walorów miejscowości i jej otoczenia (w tym np. w internecie).

3.3. Szanse i okazje - możliwości rozwoju miejscowości, wynikające z otoczenia

- wykorzystanie potencjału dziedzictwa kulturowego i walorów przyrodniczych w tym dla rozwoju turystyki, ze względu na bliskość ośrodka gminnego – Bojanowa,
- istniejące obiekty i atrakcje turystyczne (zabytkowa zabudowa wiejska, starodrzew, zabytkowe zabudowania, zachowany układ urbanistyczny, stare aleje o dużych walorach estetycznych przy drogach prowadzących do wioski) – podstawą programu rozwoju turystyki,
- możliwość stworzenia atrakcyjnego krajobrazowo, wygodnego i bliskiego naturze miejsca zamieszkania w przyjaznym środowisku społecznym – aktywnym i zaangażowanym, jako alternatywy dla zdegradowanych przestrzennie i społecznie przestrzeni np. podmiejskich,
- współpraca z gminą przy realizacji strategii rozwojowej,
- sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, ze strony rządu i władz wojewódzkich,
- zwiększanie się dostępności do kapitałów i środków pomocowych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej,
- wzrost zainteresowania społeczeństwa udziałem w imprezach kulturalnych,
- rozwój ekologicznego rolnictwa podlegającego dotacji,
- popyt w Polsce i Europie na usługi turystyczne, oparte o zasoby przyrodnicze oraz walory kulturowe.

3.4. Zagrożenia - czynniki niesprzyjające, wynikające z otoczenia

- niewystarczające fundusze na dalszy rozwój infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, a także na właściwe zagospodarowanie terenów ważnych dla wizerunku miejscowości i funkcjonowania jej społeczności,
- brak stabilności w polityce wspierania rozwoju obszarów wiejskich i gospodarki rolnej,
- wstąpienie do UE (wzrost konkurencyjności, odpływ młodzieży za pracą, upadanie małych i drobnych gospodarstw rolnych),
- wzrost cen w budownictwie i obniżenie tempa rozwoju,
- pogarszający się stan dróg powiatowych,
- niska dochodowość z pracy w rolnictwie,
- żywiołowa parcelacja i zabudowa nie szanująca otoczenia przyrodniczego oraz uwarunkowań historycznych, doprowadzić może do utraty walorów krajobrazowych i trwałej

zmiany w skali, charakterze i klimacie wsi, a w konsekwencji do degradacji krajobrazu i obniżenia atrakcyjności osiedleńczej.

Diagnoza możliwości rozwojowych przedstawia się następująco:

Najistotniejszym *atutem* Trzebosza okazało się samo malownicze położenie miejscowości, piękne, spokojne otoczenie, bliskość ośrodka gminnego – Bojanowa, atrakcyjne krajobrazowo i przyrodniczo środowisko, a przede wszystkim zgrana i przyjazna wobec siebie społeczność, życzliwie odnosząca się do stale przybywających nowych mieszkańców, jak i do zasiedziałych sąsiadów. Dobrze zorganizowani i uspołecznieni mieszkańcy to największy atut miejscowości.

Wśród *silnych stron* Trzebosza wymieniono przede wszystkim dobre stosunki sąsiedzkie, ciekawe formy organizacji wspólnych zabaw, wspólne działania na rzecz świetlicy wiejskiej.

Słabością Trzebosza okazał się rolniczy charakter sołectwa, który w znacznym stopniu ogranicza możliwość współfinansowania imprez kulturalnych. Kolejnym mankamentem okazał się niezadowolający stan świetlicy wiejskiej, który wymaga jak najszybszej poprawy.

Wyremontować należy także chodniki na terenie wsi oraz poprawić stan poboczy dróg.

4. PRIORYTETY ROZWOJOWE, CELE, PROJEKTY.

- wyremontowanie i zmodernizowanie budynku świetlicy wiejskiej,
- wykorzystanie świetlicy wiejskiej także jako miejsce szkoleń, kursów, nie tylko dla młodzieży, ale i dorosłych (kursy przedsiębiorczości, nauka języków obcych, korzystania z internetu – pracownia internetowa, podnoszenie kwalifikacji zawodowych, rozwój zainteresowań i hobby mieszkańców),
- zagospodarowanie, uporządkowanie terenu wokół świetlicy, jako tereny rekreacyjno – sportowe oraz miejsce integrujące mieszkańców, potrzebne dla różnych form wspólnych spotkań, festynów, itp.,
- renowacja, modernizacja i budowa nowych nawierzchni drogowych,
- organizacja konkursów na najładniejszą zagrodę, posesję,
- organizowanie imprez kulturalno – rekreacyjnych:
 - dożynki wiejskie,
 - organizacja czasu dla młodzieży i dzieci podczas wakacji i ferii,
- wypromowanie wsi jako miejsca atrakcyjnego dla zamieszkania i wypoczynku,

5. PLAN DZIAŁAŃ

L.p.	Projekt	Okres realizacji	Przewidywane koszty	Realizacja
1.	Organizacja konkursów na najładniejszą zagrodę, posesję.	corocznie	rocznie 1 000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi
2.	Remont świetlicy wiejskiej	2011-2012	500 000,00 zł	Rada Sołecka + Gmina Bojanowo
3.	Organizowanie imprez sportowych w których będzie brała udział młodzież	corocznie	rocznie 1 000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
4.	Organizowanie imprez kulturalno – rekreacyjnych	corocznie	rocznie 1 000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
5.	Utrzymanie placów zabaw w czystości a znajdującego się tam sprzętu w dobrym stanie technicznym.	corocznie	rocznie 1 000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
6.	Wyposażenie świetlicy wiejskiej (stoły, krzesła, meble biurowe oraz sprzęt audiowizualny, sprzęt sportowy)	2012	10 000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + Gmina Bojanowo
7.	Zagospodarowanie terenu wokół świetlicy	2012	20 000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
8.	Budowa ścieżki rowerowej do Bojanowa oraz Czechnowa	2012-2015	500 000,00 zł	Gmina Bojanowo + Powiatowy Zarząd Dróg + Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
9.	Odnowa przepływu wód do stawów trzeboszewskich	2011-2014	500 000,00 zł	Gmina Bojanowo + Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi

Projekt przebudowy, remontu i zmiany aranżacji świetlicy wiejskiej w Trzeboszu obejmuje następujące elementy:

- remont pokrycia dachu z dachówki karpiówki z częściową wymianą opierzeń,
- wymianę stolarki okiennej,
- wymianę stolarki drzwiowej,
- wymiana podłóg na granito-gres,
- budowa kominka wraz z kominem,
- remont trzonu kuchennego,
- pomalowanie ścian wewnątrz.

- odnowienie elewacji,
- zakup wyposażenia.

6. HARMONOGRAM WDRAŻANIA PLANU.

PRIORYTET I: POPRAWA WARUNKÓW DO CZYNNEGO UDZIAŁU

MIESZKAŃCÓW W ŻYCIU KULTURALNO – ROZRYWKOWYM.

Projekt 1: Przebudowa budynku świetlicy wiejskiej wraz z remontem i wymianą dachu, okien, podłóg w świetlicy wiejskiej.

Projekt 2: Zagospodarowanie terenu wokół świetlicy wiejskiej.

Zdjęcie powyżej przedstawia wejście do świetlicy wiejskiej w Trzeboszu przed planowanym remontem

PRIORYTET II: POPRAWA BEZPIECZEŃSTWA KOMUNIKACYJNEGO

Projekt 3: Budowa ścieżki rowerowej do Bojanowa i Czechnowa

PRIORYTET III: AKTYWIZACJA MIESZKAŃCÓW W SFERZE KULTURALNO - SPOŁECZNEJ

Projekt 4: Wyposażenie świetlicy wiejskiej (stoły, krzesła, itp.)

Projekt 5: Organizacja imprez sportowo-kulturalnych, konkursów.

Projekt 6: Utrzymanie placów zabaw i obiektów sportowych.

Rodzaj zadania	2010				2011	2012	2013	2014	2015	2016
	I	II	III	IV						
Budowa świetlicy wiejskiej.										
Zagospodarowanie terenu wokół świetlicy wiejskiej.										
Budowa ścieżki rowerowej do Bojanowa oraz Czechnowa										
Wyposażenie świetlicy wiejskiej (stoły, krzesła, itp.)										
Odnowa przepływu wód do stawów trzeboszewskich										
Zagospodarowanie terenu wokół świetlicy										
Utrzymanie placów zabaw i obiektów sportowych										
Organizacja imprez sportowo-kulturalnych, konkursów.										

7. ZARZĄDZANIE PLANEM

Zarządzanie realizacją Planu wpłynie na utrzymanie wysokiej dynamiki w całym procesie wdrażania i będzie polegało na:

- doskonaleniu istniejących i tworzenie nowych instrumentów realizacji,
- monitorowaniu realizacji celów i projektów,
- zmianie i aktualizacji Planu.

Prowadzony monitoring realizacji planu wspomaga proces zarządzania i dostarczy informacji o postępie realizacji i efektywności wdrażania zadań wynikających z Planu - począwszy od pojedynczego projektu, poprzez cel i priorytet, a skończywszy na osiągniętych efektach.

Prowadzona będzie również ocena planu na podstawie składanych raportów z prowadzonego, monitoringu rzeczowego i finansowego, opisu rozbieżności, jeżeli zaistnieją

oraz analizą przyczyn i skutków rozbieżności. Raporty zawierać będą informacje nt. postępu realizacji planu finansowego w okresie sprawozdawczym oraz prognozę w tym zakresie na rok następny. Miernikami w prowadzonej ocenie będą odpowiednie wskaźniki. Dokładna ocena ujęta będzie w sprawozdaniu rocznym, które Burmistrz Bojanowa przedstawi Radzie Miejskiej podczas sesji absolutoryjnej za działania w roku poprzednim. Ocena szczegółowa zadań wynikających z Planu nastąpi po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji.

O realizacji Planu Odnowy Miejscowości będą informowani także wszyscy mieszkańcy za pośrednictwem prasy lokalnej oraz strony internetowej Urzędu Miejskiego, a także bezpośrednio przez władze gminy na zebraniach wiejskich.